

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Α. Δαυίδ, Π.Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: 3945/2012

Μεταξύ:

CJSC Leasingbusiness-service από Ρωσία

Ενάγουσα

- και -

1. Vanisha Investments Ltd από Κύπρο
2. Mildner Holdings Ltd από Κύπρο
3. Lapaume Ltd από Κύπρο
4. Aloco International Ltd από Βρετανικούς Παρθένους
Νήσους

Εναγόμενων

Ημερομηνία: 02.06.2022

Εμφανίσεις:

Για Ενάγοντα: κ. Ι. Οικονόμου για Άντη Τριανταφυλλίδη και Υιοί
Δ.Ε.Π.Ε.

Για Εναγόμενη 1: κ. Α. Γεωργίου για Φοίβο, Χρίστο Κληρίδη &
Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.

Για Εναγόμενες 2, 3, και 4: κ. Π. Πολυβίου και Γ. Μίτλεπτον για
Χρυσ αφίνης και Πολυβίου Δ.Ε.Π.Ε.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η εξέλιξη των γεγονότων που περιβάλλουν την υπό συζήτηση περίπτωση, δεν αποτελεί αντικείμενο αμφισβήτησης ή διαφωνίας μεταξύ των διαδίκων στην παρούσα διαδικασία. Συνοψίζονται, στις ουσιαστικές τους πτυχές, αμέσως πιο κάτω. Ως τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου και αδιαμφισβήτητο παρέμεινε, στις 16.03.2009, η ενάγουσα και η εναγόμενη 1, (στο εξής η Vanisha) Ρωσικές εταιρείες, συνομολόγησαν δύο συμφωνίες πώλησης μετοχών, μέσω των οποίων η ενάγουσα συμφώνησε να πωλήσει στην Vanisha μετοχές που η ίδια κατείχε σε δύο Ρωσικές εταιρείες. Η πρώτη, αφορούσε μετοχές της Close Join Company(CJSC) UK Hotel Management, έναντι του ποσού 60.000.000 Ρωσικών Ρουβλιών (Συμφωνία LBS-824) ενώ η δεύτερη αφορούσε την πώληση μετοχών της εταιρείας Close Join Stock Company(CJSC) Sokolniki Hotel έναντι του ποσού των 2.100.000.000 Ρωσικών Ρουβλιών (Συμφωνία 5/H). Ως οι πρόνοιες των πιο πάνω συμφωνιών, το τίμημα αγοράς των μετοχών θα καταβάλλετο εντός 120 εργάσιμων ημερών από την υπογραφή τους, πέραν και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι οι μετοχές θα μεταβιβάζονταν ήδη επ' ονόματι της Vanisha. Πράγματι η ενάγουσα μεταβίβασε στην τελευταία τις μετοχές των ως άνω Ρωσικών εταιρειών, χωρίς ωστόσο η Vanisha να καταβάλει έκτοτε το τίμημα αγοράς τους. Με δεδομένη την ως άνω παράλειψη της Vanisha και ενώ η ενάγουσα είχε ήδη μεταβιβάσει τις σχετικές μετοχές επ' ονόματι της τελευταίας, η ενάγουσα και η Vanisha, την 01.02.2010, συνομολόγησαν αντίστοιχα δύο Συμφωνίες Ανταλλαγής Χρέους (Dept Swap Agreements) με βάση τις οποίες η οφειλή της Vanisha ως απέρρευε από τις ως άνω συμφωνίες πώλησης μετοχών, ημερομηνίας 16.03.2009, μετατράπηκαν σε δάνεια με ημερομηνία εξόφλησης την 01.02.2011. Στις ως άνω Συμφωνίες Ανταλλαγής Χρέους, πέραν από την επιβεβαίωση του ύψους του οφειλόμενου ποσού, προβλεπόταν ότι θα καταβαλλόταν τούτο μαζί με τόκο ύψους 9.5% ετησίως. Μετά που τα ως άνω δάνεια, ως οι πρόνοιες

των σχετικών συμφωνιών κατέστησαν πληρωτέα, ήτοι την 01.02.2011, η ενάγουσα, με επιστολές της ημερομηνίας 02.09.2011, απαίτησε από την Vanisha την πληρωμή των οφειλόμενων ποσών ως οι Συμφωνίες Ανταλλαγής Χρέους, χωρίς όμως να υπάρξει οποιαδήποτε ανταπόκριση. Στο μεταξύ, στις 31.05.2011, συστάθηκε η εναγόμενη 2 Mildner Holdings Ltd, (στο εξής η Mildner) Κυπριακή εταιρεία, ολόκληρο το μετοχικό κεφάλαιο της οποίας, στις 17.10.2017, αποκτήθηκε από την Vanisha. Στις 18.10.2011, η Vanisha και η Mildner συνομολόγησαν Συμφωνία Συμμετοχής, (Share Subscription Agreement) με βάση την οποία η Mildner αύξησε το μετοχικό της κεφάλαιο από 1000 μετοχές σε 101.000 μετοχές, τις οποίες παραχώρησε επίσης στην Vanisha. Ως αντάλλαγμα, η Vanisha μεταβίβασε στην Mildner μετοχές που η ίδια είχε σε Γαλλικές εταιρείες, ειδικότερα στην SAS La Veranda και στην SCI Les Ecureuils, ως επίσης εισπρακτέα (receivables) που η Vanisha είχε να λαμβάνει από την SCI Les Ecureuils, ύψους €37.026.063,98. Στην εξέλιξη των πραγμάτων, ειδικότερα στις 15.12.2011, η Vanisha προχώρησε στη μεταβίβαση όλων των μετοχών που κατείχε στην Mildner, στην εναγόμενη 3 Laraume Ltd, (στο εξής Laraume), επίσης Κυπριακή εταιρεία. Ως αποτέλεσμα τούτου, ήταν να μεταβιβαστούν στην Laraume, τόσο το συμφέρον της Vanisha στις ως άνω Γαλλικές εταιρείες - μέσω της θυγατρικής της, Mildner - όσο και τα εισπρακτέα (receivables) που είχε να λαμβάνει από την SCI Les Ecureuils, ύψους €37.026.063,98. Παρεμβάλλεται, τέλος, ότι στις 27.05.2011, οι μετοχές της Laraume, αποκτήθηκαν από την εναγόμενη 4 Aloco International Ltd, (στο εξής Aloco) εταιρεία εγγεγραμμένη στις Βρετανικές Παρθένες Νήσους.

Τα πιο πάνω γεγονότα και η εξέλιξη τους, υποστηρίζει η πλευρά της ενάγουσας, παραπέμποντας στις αλυσιδωτές μεταβιβάσεις μετοχών και στους χρόνους που αυτές έγιναν, καταδεικνύουν τη συνωμοσία όλων ανεξαιρέτως των εναγόμενων, οι οποίοι με κοινή

πρόθεση και σκοπό να παραμείνει ανικανοποίητη η οφειλή της Vanisha προς την ενάγουσα, επέτρεψαν ουσιαστικά η Mildner να χρησιμοποιηθεί ως ειδικό όχημα για να μεταβιβάσουν τα περιουσιακά στοιχεία της Vanisha σε άλλες εταιρείες και άλλες δικαιοδοσίες. Οι εναγόμενες, υποστηρίζει η πλευρά της ενάγουσας, στο σύνολό τους, αποτελούν μέρος της συνωμοσίας με σκοπό την πρόκληση ζημιάς στους ενάγοντες αφού η απαίτηση των τελευταίων εναντίον της Vanisha θα παρέμενε ανικανοποίητη. Είναι για αυτόν τον λόγο που στο Γενικά Οπισθογραφημένο Κλητήριο Ένταλμα που καταχώρησαν στις 14 Ιουνίου του 2012, αξιώνουν:

- «Α. Γενικές Αποζημιώσεις εναντίον όλων των εναγόμενων για συνωμοσία προς εξαπάτηση και/ή για απάτη και/ή δόλο για το ποσό των Ρωσικών Ρουβλιών 2.638.190.190,88 και/ή το ισάξιο σε Ευρώ ήτοι Ευρώ 65.066.379,48.
- Β. Αποζημιώσεις για το ποσό των Ρωσικών Ρουβλιών 2.638.190.190,88 και/ή το ισάξιο σε Ευρώ ήτοι Ευρώ 65.066.379,48 για ζημιά που υπέστηκε η ενάγουσα συνέπεια των παράνομων πράξεων των εναγόμενων.
- Γ. Δήλωση του Δικαστηρίου για επιστροφή του ποσού των Ρωσικών Ρουβλιών 2.638.190.190,88 και/ή το ισάξιο αυτού σε Ευρώ ήτοι Ευρώ 65.066.379,48 στο λογαριασμό της εναγόμενης 1.
- Δ. Διάταγμα του Δικαστηρίου ότι οι μεταβιβάσεις μετοχών της εναγόμενης 1 στην εναγόμενη 2 προς της εναγόμενης 3 και των μετοχών της εναγόμενης 1 στις εταιρείες SAS La Veranda και SCI Les Ecureuills στην εναγόμενη 2, όπως και όλες οι μεταβιβάσεις μετοχών που σχετίζονται με το ξενοδοχείο Hotel La Sivoliere, Courchevel 1850 είναι άκυρες.
- Ε. Διάταγμα του Δικαστηρίου που να απαγορεύει και/ή να εμποδίζει τους εναγόμενους και/ή τους υπαλλήλους και/ή τους αντιπροσώπους και/ή τους εντολοδόχους και/ή υπηρέτες αυτού από του: (α) Να εκχωρούν, διαθέτουν, αποξενώνουν, μειώνουν την αξία ή επιβαρύνουν με οποιονδήποτε τρόπο τις μετοχές στην SAS La Veranda και SCI Les Ecureuills και/ή τα περιουσιακά στοιχεία των εταιρειών αυτών συμπεριλαμβανομένων αλλά χωρίς περιορισμό του ξενοδοχείου Hotel La Sivoliere, Courchevel 1850 και (β) Να μεταφέρουν και/ή να αποξενώνουν και/ή να μεταβιβάζουν εκτός Κύπρου οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο των καθ' ών η αίτηση που βρίσκεται εντός ή εκτός Κύπρου είτε αυτά κατέχονται από αυτόν άμεσα ή έμμεσα και/ή επ' ονόματι του και/ή κατέχονται μόνο από τον ίδιο και/ή με άλλα πρόσωπα και/ή κατά πόσο το συμφέρον του σε αυτά είναι προσωπικό και/ή σαν δικαιούχος αυτών και/ή άλλως πως μέχρι αξίας Ρωσικών Ρουβλιών 2.638.190.190,88 ή το ισάξιο σε Ευρώ ήτοι €65.066,379,48.
- ΣΤ. Έξοδα και τόκο».

Οι εναγόμενοι, μέσω των δικογραφημένων θέσεων τους ως αυτές προβλήθηκαν με την Υπεράσπιση που κάθε ένας από αυτούς ξεχωριστά καταχώρησε στη διαδικασία, απορρίπτουν τις προβαλλόμενες θέσεις της ενάγουσας περί συνωμοσίας σε βάρος της. Αποτελεί θέση της εναγόμενης 1 ότι οποιεσδήποτε πράξεις ή συναλλαγές της ίδιας, έλαβαν χώρα στο πλαίσιο της ελευθερίας των συμβάσεων, ούσες νόμιμες και επιτρεπτές. Προκρίνοντας οι εναγόμενοι 2, 3 και 4 ότι δεν είχαν οποιαδήποτε γνώση για το ισχυριζόμενο ως οφειλόμενο ποσό από την Vanisha προς την ενάγουσα, αρνούνται κάθε μια ξεχωριστά και όλες μαζί τις αξιώσεις της ενάγουσας ως προβάλλονται στην Έκθεση Απαίτησης της τελευταίας. Απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς για καταδολίευση της ενάγουσας και για συνωμοσία τους προς απογύμνωση της Vanisha από τα περιουσιακά της στοιχεία, προκρίνουν, μεταξύ άλλων, ότι μέσω της Συμφωνίας Συμμετοχής (Share Subscription Agreement) ημερομηνίας 18.10.2011, η οποία ήταν καθόλα νόμιμη και σύμφωνη με τους ισχύοντες νόμους και Κανονισμούς, η Vanisha δεν οδηγήθηκε σε μείωση της αξίας των περιουσιακών της στοιχείων, ως επίσης ότι η συγκεκριμένη εξέλιξη, από μόνη της, δεν επηρέασε αρνητικά οποιονδήποτε από τους πιστωτές της τελευταίας. Σημειώνοντας παράλληλα ότι οι εναγόμενες 2, 3 και 4 δεν είχαν οποιαδήποτε συμβατική ή άλλη σχέση με την ενάγουσα, στο σύνολό τους αιτούνται την απόρριψη της αγωγής με έξοδα προς όφελός τους.

Τα δικόγραφα συμπληρώθηκαν με την καταχώρηση Απάντησης σε κάθε μια από τις Υπερασπίσεις των εναγόμενων, μέσω των οποίων ουσιαστικά απορρίπτονται οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί των τελευταίων, στην έκταση που δεν συνάδουν με την Έκθεση Απαίτησης της ενάγουσας.

Κατά την παρουσίαση της υπόθεσης η πλευρά της ενάγουσας κάλεσε έναν μάρτυρα. Τον Pavel Gurin, πληρεξούσιο εκπρόσωπο ως

ο ίδιος υπέδειξε της ενάγουσας. Αντίθετα, η πλευρά των εναγόμενων δεν παρουσίασε οποιαδήποτε μαρτυρία.

Δεν αποτελεί ασφαλώς πρόθεση του Δικαστηρίου να επαναλάβει την τεθείσα ενώπιον του μαρτυρία, κάνοντας ειδικότερα αναφορά σε κάθε επιμέρους πτυχή της. Τούτο, όχι μόνο δεν απαιτείται αλλά και δεν συνίσταται, για πρακτικούς κυρίως λόγους (βλ. κατ' αναλογία **G & K Exclusives Fashions Ltd v. Παπαδοπούλου κ.ά.** (2001) 1(A) A.A.Δ. 88 και **Paphos Stones Sea Estates v. Ζαβρού κ.ά.** (1998) 1(Γ) A.A.Δ. 1854). Συνοπτικά και περιοριζόμενο στα βασικά και σχετικά με την παρούσα υπόθεση σημεία το Δικαστήριο θα αναφερθεί σε αυτήν. Καθηκόντως, το Δικαστήριο προσδιορίζοντας τα επίδικα θέματα και ζητήματα θα πρέπει να τα συναρθρώσει με τα ουσιώδη μέρη της μαρτυρίας, για να καταλήξει στο τέλος σε σαφή και σχετικά ευρήματα (**Λάρκου v. Συνεργατικής Πιστωτικής Εταιρείας Κοντέας** (2001) 1(B) A.A.Δ. 1399). Αυτονόητο είναι, βέβαια, ότι κατά το στάδιο της αξιολόγησης της μαρτυρίας, λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της προσκομισθείσας και αποδεκτής μαρτυρίας ως επίσης κάθε σχετική λεπτομέρεια, ανεξαρτήτως απουσίας ρητής παράθεσης της στην παρούσα (βλ. **Ανδρονίκου v. Δημοκρατίας** (2008) 2 A.A.Δ. 486).

Ο Pavel Gurin, νομικός ως δήλωσε, εργοδοτούμενος σε εταιρεία συνδεδεμένη με τράπεζα της Ρωσίας, τραπεζικό ίδρυμα που αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους πιστωτές της ενάγουσας, υπέδειξε ότι η τελευταία, για την οποία ο ίδιος παρουσιάστηκε ως πληρεξούσιος εκπρόσωπος, (τεκμήριο 1) αποτελεί Ρωσική εταιρεία στην οποία έχει διοριστεί παραλήπτης που προωθεί διαδικασίες παραλαβής της ,«receivership proceedings» οι οποίες βρίσκονται σε εξέλιξη. Υποστήριξε ότι η προβαλλόμενη από την πλευρά της ενάγουσας συνωμοσία, συνίσταται σε δόλιες αποξενώσεις περιουσιακών στοιχείων της εναγόμενης 1 σε συνδεδεμένες εταιρείες,

με επακόλουθο την απογύμνωση της εναγόμενης 1 από κάθε περιουσιακό στοιχείο και με απώτερο σκοπό την εξαπάτηση και την πρόκληση ζημιάς στην ενάγουσα. Αναφέρθηκε με λεπτομέρεια στην εξέλιξη των γεγονότων που αφορούν τις συμφωνίες πώλησης από την ενάγουσα στην Vanisha μετοχών δύο Ρωσικών εταιρειών (Συμφωνίες LBS-824 και 5/H) ως επίσης στο γεγονός ότι στη συνέχεια, ενόψει της αθέτησης των υποχρεώσεων της Vanisha να καταβάλει το συμφωνηθέν τίμημα πώλησης των ως άνω μετοχών, στην συνομολόγηση των Συμφωνιών Ανταλλαγής Χρέους, (Dept Swap Agreements) με τις οποίες η ενάγουσα παρουσιάζεται ως δανειστής της Vanisha, (Τεκμήρια 6 και 6Α) μέσω των οποίων η τελευταία αναγνώριζε ότι οφείλει να αποπληρώσει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 2.160.000.000 Ρωσικών Ρουβλιών πριν την 1^η Φεβρουαρίου του 2011. Η Συμφωνίες Ανταλλαγής Χρέους ημερομηνίας 01.02.2010, υποστήριξε, αποτέλεσαν «καίριο κομμάτι της συνωμοσίας και απαρχή των προσπαθειών εξαπάτησης της ενάγουσας». Σημαντικό σκέλος της συνωμοσίας, υποστήριξε ο μάρτυρας, αποτέλεσε επίσης η συνομολόγηση από τις εναγόμενες 1 και 2 της Συμφωνίας Συμμετοχής, (Share Subscription Agreement) ημερομηνίας 18.10.2011, (Τεκμήριο 8) μέσω της οποίας η Mildner, θυγατρική της Vanisha, διέθεσε όλο το αυξημένο μετοχικό κεφάλαιο της στην ως άνω μητρική της εταιρεία. Πρόκειται, υποστήριξε, για μια αλλοπρόσαλλη συναλλαγή αφού ουσιαστικά η εναγόμενη 1 εκχώρησε στη θυγατρική της, τα εισπρακτέα ύψους €37.026.063,98 από την SCI Les Ecureuils, ως επίσης τις δύο Γαλλικές εταιρείες SAS La Veranda και SCI Les Ecureuils, συνολικής αξίας €72.973.936,02 έναντι 100.000 μετοχών της Mildner, που απέκτησε η Vanisha. Η Vanisha, υποστήριξε ο μάρτυρας, μετέφερε τα περιουσιακά της στοιχεία στην θυγατρική της Mildner χωρίς κανένα πραγματικό αντάλλαγμα, αφού το αντάλλαγμα των 100.000 μετοχών στην Mildner δεν διαφοροποίησε ποσώς το ποσοστό ιδιοκτησίας της Vanisha στην Mildner. Με αυτόν τον τρόπο, υποστήριξε, αποκόπηκε η σύνδεση μεταξύ της Vanisha και των

περιουσιακών της στοιχείων τα οποία μεταβίβασε στην Mildner, αποστερώντας έτσι από την ενάγουσα τη δυνατότητα να λάβει ουσιαστικά δικαστικά μέτρα κατά της Vanisha τα οποία θα βασιζόνταν στις Συμφωνίες Ανταλλαγής Χρέους. Περαιτέρω, ως τρίτο σκέλος της συνωμοσίας, προέβαλε το γεγονός ότι στις 15 Δεκεμβρίου του 2011, η Vanisha προχώρησε στη μεταβίβαση όλων των μετοχών που κατείχε στη θυγατρική της Mildner, στην Lapaume (εναγόμενη 3). Παρά τις προσπάθειες, υπέδειξε ο μάρτυς, δεν υπάρχει ένδειξη για το πώς έγινε η εν λόγω μεταβίβαση, πιθανολογώντας ότι το αντάλλαγμα ήταν ανύπαρκτο.

Παρεμβάλλεται πως παρά το γεγονός ότι στην Έκθεση Απαίτησης της ενάγουσας, πέραν από το αστικό αδίκημα της συνωμοσίας που αποδίδεται στους εναγόμενους, κατά τρόπο γενικό έστω, προκρίνονται ζητήματα δόλου και απάτης από την πλευρά των εναγόμενων, στην εξέλιξη της διαδικασίας ο ευπαίδευτος συνήγορος της ενάγουσας δήλωσε - αποσαφήνισε ότι η απαίτηση της τελευταίας σε βάρος όλων των εναγόμενων, εδράζεται αποκλειστικά στο αστικό αδίκημα της συνωμοσίας.

Με τις τελικές τους εισηγήσεις, τις οποίες οι ευπαίδευτοι συνήγοροι προνόησαν να καταγράψουν και να θέσουν υπόψη του Δικαστηρίου, υποστήριξαν τις εκατέρωθεν θέσεις τους, με αναφορά τόσο στην προφορική αλλά και στη γραπτή μαρτυρία και στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου, παραπέμποντας ταυτόχρονα σε σχετική με τα ζητήματα που αναδείκνυαν νομοθεσία και νομολογία. Έχω σημειώσει με πολλή προσοχή τις αναφορές, τις τοποθετήσεις, τα επιχειρήματα και εισηγήσεις των πλευρών για τα ζητήματα που εγείρονται στα πλαίσια της παρούσας. Ειδικότερη αναφορά στις εισηγήσεις τους γίνεται σε μεταγενέστερο στάδιο και όπου τούτο κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο για σκοπούς της παρούσας απόφασης, έχοντας πάντα κατά νου ότι δεν απαιτείται ειδικότερη αναφορά ή

πραγμάτευση κάθε επιχειρήματος που προβάλλεται (βλ. **Θεμιστοκλέους v. Δημοκρατίας** Ποιν. Έφ. Αρ. 176/2018, ημερομηνίας 11.01.2019 και **Οδυσσέα v. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 490).

Η ανάλυση των στοιχείων που οδηγούν στην αξιολόγηση της φιλαλήθειας ενός μάρτυρα, έχει - ως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Sayed v. Του Πλοίου M/V MARY JOHN κ.α.** (2002) 1 Α.Α.Δ. 661 - δύο επάλληλα στοιχεία. Το πρώτο αφορά στο περιεχόμενο της ίδιας της μαρτυρίας. Τα αναφερόμενα σε αυτήν υποβάλλονται στη βάσανο της εύλογα αναμενόμενης ανθρώπινης λειτουργίας και βεβαίως συγκρίνονται και με το υπόλοιπο μαρτυρικό υλικό στην υπόθεση. Το Δικαστήριο δεν περιορίζεται μόνο στην ατομική κρίση της αξιοπιστίας κάθε μάρτυρα (**Rana κ.α. v. Δημοκρατίας** (2004) 2 Α.Α.Δ. 489) αλλά οφείλει να την παραβάσει και να την διερευνήσει στο σύνολο της υπόλοιπης τεθείσας υπόψη του μαρτυρίας. Ούτε θα πρέπει να αντιμετωπίζεται μικροσκοπικά. Το δεύτερο στοιχείο, ανάγεται στην έμφυτη ικανότητα του ανθρώπου να διακρίνει από το σύνολο της προσωπικότητας αυτού που εξιστορεί κάτι αν λέει την αλήθεια. Επιπρόσθετο εφόδιο αξιολόγησης, αποτελεί εξάλλου, ως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, (βλ. **C & A Pelecanos Accosiates Limited v. Πελεκάνου** (1999) 1(B) Α.Α.Δ. 1273) η δικαστική τριβή, εμπειρία και γνώση περί της ανθρώπινης φύσης, που κατά τη νομολογία αποτελούν γνώμονες που προσδίδουν στο Δικαστήριο δυνατότητα κρίσης, (ανθρώπινης βεβαίως) για εύρεση της αλήθειας. Το Δικαστήριο, έχει τη δυνατότητα να αποδεχθεί μέρος μιας μαρτυρίας και να απορρίψει άλλη. Δεν υπάρχει κανόνας ότι μια μαρτυρία θα πρέπει να γίνει δεκτή ή να απορριφθεί στην ολότητα της (**Γεώργιος Σάββα v. Αστυνομίας** (1998) 2 Α.Α.Δ. 391 και **Mohamed v Δημοκρατίας** (2010) 2 Α.Α.Δ. 266).

Στα πλαίσια της ζωντανής ατμόσφαιρας της δίκης, το

Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει και να ακούσει, με προσοχή, υπομονή και την επιβαλλόμενη διερευνητική διάθεση, τον μοναδικό μάρτυρα που κατέθεσε ενόρκως ενώπιον του. Αξιολογώντας τη μαρτυρία του, (με πλήρη πάντα επίγνωση ότι η αξιοπιστία εκτιμάται αποσυναρτημένα επιπέδου απόδειξης) τέθηκε ως δείκτης, ανάμεσα σε άλλα, το στάδιο κατά το οποίο προέκυψε η μαρτυρία, η πηγή και η εμβέλεια των γνώσεων του, τυχόν ύπαρξη προσωπικού συμφέροντος, προδιάθεσης ή προκατάληψης στην υπόθεση, οι ευκαιρίες που είχε να αντιληφθεί τα διαδραματισθέντα, η μνήμη ή και οι λόγοι που είχε να θυμάται ή να πιστεύει αυτά περί των οποίων κατέθετε, η σαφήνεια και αμεσότητα των απαντήσεων του, η ύπαρξη στον λόγο του τυχόν υπερβολών, ουσιαστικών ανακολουθιών και αντιφάσεων, η ειλικρίνεια και ο τρόπος αφήγησης των γεγονότων, το φυσικό ή αφύσικο των αντιδράσεων του στο εδώλιο του μάρτυρα. Ιδιαίτερη προσοχή υπήρξε στο να μην αποδοθεί υπέρμετρη βαρύτητα στα εξωτερικά χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς του, γνωρίζοντας ότι κάτι τέτοιο, ενδεχομένως να ενέχει κινδύνους (βλ. κατ' αναλογία, **Μ. Νικολάου v. Α. Παπαϊωάννου** (2011) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1797) αφού δεν είναι σπάνιο κάποιοι μάρτυρες να έχουν ιδιαίτερη ικανότητα στο να προβάλλουν μια τελείως διαφορετική εικόνα από εκείνη που πραγματικά τους χαρακτηρίζει (βλ. **Χριστοφίδης v. Ζαχαριάδη** (2002) 1(Α) Α.Α.Δ. 401).

Δεν έχω αμφιβολία ότι ο μάρτυρας των εναγόντων καθ' ον χρόνο κατέθετε από το εδώλιο του μάρτυρος έθεσε υπόψη του Δικαστηρίου όσα ο ίδιος γνώριζε για την υπόθεση, εξηγώντας παράλληλα τον τρόπο άντλησης σχετικής πληροφόρησης. Όντας υπάλληλος εταιρείας συνδεδεμένης με Ρωσική Τράπεζα, τραπεζικού ιδρύματος ως εξήγησε που αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους πιστωτές της ενάγουσας, δεν παρέλειψε να ενημερώσει το Δικαστήριο για το γεγονός ότι η τελευταία βρίσκεται στη διαδικασία εκκαθάρισης έχοντας ήδη διοριστεί παραλήπτης γι' αυτήν. Το γεγονός τούτο, από

μόνο του, δεν διαφοροποιεί την αντίληψη του Δικαστηρίου για την ποιότητα της μαρτυρίας του. Στην έκταση που ο μάρτυρας αναφερόταν σε πραγματικά γεγονότα τα οποία ούτως ή άλλως δεν αμφισβητήθηκαν, η μαρτυρία του γίνεται αποδεκτή. Σπεύδω ωστόσο να σημειώσω το αυτονόητο. Το γεγονός δηλαδή ότι πιθανολογήσεις και συμπερασματικές απολήξεις του μάρτυρα, απόρροια της προσπάθειας του να ερμηνεύσει γεγονότα, έγγραφα και στοιχεία, δεν μπορούν εκ των προτέρων, αβασάνιστα και χωρίς να δικαιολογούνται από μαρτυρία ή στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου δυνάμει να ληφθούν υπόψη, να υιοθετηθούν από το Δικαστήριο. Άλλωστε κάποιες από τις συμπερασματικές του απολήξεις και εισηγήσεις δεν διατηρώ αμφιβολία ότι πρωτίστως στόχευαν στην εξυπηρέτηση της υπόθεσης της ενάγουσας και την προώθηση της εκδοχής της επί του συζητούμενου. Τέτοια για παράδειγμα, κρίνεται ότι ήταν η αρχική τουλάχιστον τοποθέτηση του ότι η Συμφωνία Συμμετοχής, ημερομηνίας 18.10.2011, στα πλαίσια της οποίας η Vanisha σε αντάλλαγμα για την εξασφάλιση 100.000 μετοχών της Mildner μεταβίβασε στην τελευταία τις Γαλλικές εταιρείες SAS La Veranda και SCI Les Ecuireuls και τα εισπρακτέα (receivables) ύψους €37.026.063,98 με αποτέλεσμα, ως μέρος της συνωμοσίας, να απογυμνωθεί από τα περιουσιακά της στοιχεία, θέση ωστόσο που στο τέλος της ημέρας παραδέχτηκε πως δεν μπορεί στην πράξη να ισχύει, αφού με δεδομένο ότι η Mildner αποτελούσε θυγατρική εταιρεία της Vanisha, η τελευταία διατηρούσε πλήρη έλεγχο στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, χωρίς επ' ουδενί να αποστερείται η ενάγουσα της δυνατότητας να λάβει οποιαδήποτε μέτρα προς ικανοποίηση του λαβείν της στη βάση των Συμφωνιών Ανταλλαγής Χρέους (τεκμήρια 6 και 6Α). Άλλωστε, στη βάση όσων ο ίδιος έθεσε υπόψη του Δικαστηρίου, τα δάνεια δυνάμει των Συμφωνιών Ανταλλαγής Χρέους κατέστησαν απαιτητά ήδη από τις 02.02.2011, με τα περιουσιακά στοιχεία να μεταφέρονται από την Vanisha στη θυγατρική της Mildner, μετά την πάροδο ικανού χρονικού διαστήματος, για να καταλήξουν

τελικά, με τον τρόπο που εξηγήθηκε, σε δεύτερο χρόνο, στον έλεγχο της Lapaume (εναγόμενη 3).

Στο σύγγραμμα **Bullen & Leake & Jacob's Precedents of Pleadings** 18^η έκδ. παρ. 59-2 σημειώνεται μεταξύ άλλων ότι τα συστατικά στοιχεία του αστικού αδικήματος της συνωμοσίας είναι:

- i. a combination or agreement between two or more individuals (required for both types of conspiracy)*
- ii. an intent to injure (required for both types of conspiracy but must be shown as the sole or predominant purpose for type (2) above)*
- iii. pursuant to which combination or agreement and with that intention certain acts were carried out*
- iv. resulting loss and damage to the claimant. »*

Στη **Χριστάκης Χριστοφόρου κ.α. v Barclays Bank Plc** (2009) 1(A) A.A.Δ. 25, το Ανώτατο Δικαστήριο αφού παρέπεμψε στην Αγγλική σειρά νομικών συγγραμμάτων **Halsbury's Laws of England** 4^η έκδ. (Reissue) Τόμος 45(2), παράγραφος 697, εντόπισε ότι στην συγκεκριμένη παράγραφο, όπου γίνεται λόγος για τα απαραίτητα στοιχεία του αδικήματος της συνωμοσίας, καταγράφεται πως για να αποδειχθεί το συγκεκριμένο αδίκημα θα πρέπει να αποδειχθεί:

«(1) Συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων προσώπων' (2) είτε, όπου τα μέσα είναι νόμιμα, συμφωνία της οποίας ο προβληματικός και κυρίαρχος σκοπός είναι η πρόκληση βλάβης στον ενάγοντες είτε, όπου τα μέσα είναι παράνομα, συμφωνία της οποίας ο σκοπός είναι η πρόκληση βλάβης στον ενάγοντα' και (3) πράξεις που τελέστηκαν εις εκτέλεση της συμφωνίας είχαν ως αποτέλεσμα την πρόκληση ζημιάς στον ενάγοντα.»

Περαιτέρω, ως η νομολογία υποδεικνύει, υπάρχουν δύο κατηγορίες συνωμοσίας. Αυτή όπου η προώθηση του κοινού σκοπού γίνεται μέσω παράνομων μέσων (unlawful means conspiracy) και η περίπτωση όπου η προώθηση του κοινού σκοπού γίνεται μέσω νόμιμων μέσων (lawful means conspiracy). Ενώ και στις δύο κατηγορίες προϋποτίθεται η ύπαρξη συμφωνίας ή συνεννόησης μεταξύ δύο ή περισσότερων προσώπων τα οποία λαμβάνουν μέτρα

που προκαλούν ζημιά σε κάποιο τρίτο, στις περιπτώσεις συνωμοσίας μέσω νόμιμων μέσων επιβάλλεται να αποδειχθεί ότι τα μέρη σε αυτήν τη συμφωνία είχαν αποκλειστικό ή πρωταρχικό σκοπό (sole or predominant purpose) να προκαλέσουν ζημιά στον τρίτο. Θα πρέπει δηλαδή να καταδεικνύεται ότι η βλάβη ήταν ο κυρίαρχος σκοπός της συνωμοσίας. Στις περιπτώσεις συνωμοσίας μέσω παράνομων μέσων, είναι αναγκαία η απόδειξη παράνομων μέσων σε συνέχεια της συμφωνίας ή συνεννόησης, ως επίσης και η πρόθεση πρόκλησης ζημιάς προς τον τρίτο. (Βλ. **Kuwait Oil Tanker Company SAK a.o v Al Bader a.o.** (2000) EWCA Civ 160). Έχει εξ' άλλου τη δική της σημασία, η επισήμανση πως δεν είναι αναγκαίο να καταδειχθεί ότι υπήρξε ρητή συμφωνία μεταξύ των φερόμενων ως συνωμοτών. Είναι ικανοποιητικό εάν δύο ή περισσότερα πρόσωπα συνδυάζονται με κοινή πρόθεση, έστω και σιωπηρά, για να πετύχουν κοινό σκοπό. Ομοίως δεν είναι αναγκαίο να είναι εμφανής κάθε πράξη που γίνεται από κάθε συνωμότη, πλην όμως η πράξη πρέπει να γίνεται για την προώθηση της συνωμοσίας. Είναι απαραίτητο για τον ενάγοντα να αποδείξει ότι καθένας από τους κατονομαζόμενους ως συνωμότες, έχει γνώση ότι συμμετέχει σε συνωμοσία. Όπως υποδείχθηκε στο σύγγραμμα **Bullen & Leake & Jacob's Precedents of Pleadings** (ανωτέρω) παράγραφος 59-03:

«all those said to be parties to the conspiracy should be sufficiently aware of the surrounding circumstances and share the same object for it properly to be said that they are acting in concert».

Η πρόκληση ζημιάς, αποτελεί επίσης ουσιαστικό στοιχείο του αστικού αδικήματος της συνωμοσίας, όντας αναγκαίο να αποδειχθεί η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμφωνίας – συνεννόησης των συνωμοτών για πρόκληση ζημιάς στον ενάγοντα και της ζημιάς που ο τελευταίος υπέστη. Στο σύγγραμμα **Clerk & Lindsell on Torts** 15η έκδοση, σελ.778, στην παράγραφο 15-26, υπό τον τίτλο Damage, αναφέρεται ότι:

«Damage is an essential element of the tort of conspiracy, the gist of the cause of action. It has been held that the damage constituted by the expense incurred by plaintiffs in exposing and resisting the wrongful activities of the defendants can be awarded to them as damage directly caused by the conspiracy. There is "little doubt" that damages are at large. »

Καταληκτικά θα πρέπει να σημειωθεί ότι στις περιπτώσεις που προωθείται απαίτηση στη βάση του αστικού αδικήματος της συνωμοσίας θα πρέπει να τίθενται ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία και μαρτυρία τα οποία θα καταδεικνύουν πρωτίστως την ύπαρξη συμφωνίας ή συνεννόησης μεταξύ των προβαλλόμενων ως συνωμοτών. Με δεδομένο δε ότι το αστικό αδίκημα της συνωμοσίας δεν είναι αγώγιμο αφ' εαυτού (actionable per se) αλλά αγώγιμο εφόσον αποδειχθεί ότι ο ενάγων έχει υποστεί ειδική ζημιά (actionable upon proof of special damage) η κατάδειξη τέτοιας ζημιάς η οποία θα πρέπει να δικογραφείται με λεπτομέρειες, αποτελεί επίσης ουσιαστικό της στοιχείο. Η γνώση των συνωμοτών είναι απαραίτητη ενώ η συμφωνία ή συνεννόηση μεταξύ τους θα πρέπει να έχει οδηγήσει σε ζημιά του ενάγοντα. Η τελευταία δε, θα πρέπει να προκύπτει από τη συμφωνία - συνεννόηση των συνωμοτών.

Τη δική της σημασία έχει επίσης η επισήμανση πως εν πάση περιπτώσει το επίπεδο απόδειξης του αδικήματος της συνωμοσίας είναι υψηλό. Στην υπόθεση **Swain a.o v Swain plc a.o** (2015) EWHC 660 υπεδείχθη σε σχέση με το ζήτημα του επιπέδου απόδειξης σε υποθέσεις του είδους ότι:

«...since the allegations made against them are ones that impact on their honesty and integrity, it is right that I should remind myself that (a) the legal burden of proof rests throughout on the claimants, who must prove their case on the balance of probabilities, but (b) whilst the standard of proof in a civil case such as this is always the balance of probabilities, the more serious the allegation or the more serious the consequences of such an allegation being true the more cogent must be the evidence if the civil standard of proof is to be discharged. »

Ως έχει άλλωστε διακηρυχθεί στην **Λειβαδιώτης v. Μιχαήλ** (1999) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1778, σε υποθέσεις ως η υπό συζήτηση, το βάρος απόδειξης θα πρέπει να είναι πέραν του συνήθους του ισοζυγίου των πιθανοτήτων. Ως σημειώθηκε:

«Ότι ο βαθμός της απόδειξης σε ορισμένες αστικές υποθέσεις μπορεί να είναι πέραν του συνήθους του ισοζυγίου των πιθανοτήτων είναι γεγονός. Η νομολογία αναγνωρίζει την αρχή της κοινής λογικής ότι ο βαθμός της πιθανότητας μπορεί να ποικίλει ανάλογα με το είδος της υπόθεσης, αφού η βεβαιότητα με την οποία μπορεί να αισθάνεται ικανοποιημένο το δικαστήριο είναι συνάρτηση της φύσης και της σοβαρότητας της υπόθεσης την οποία έχει να αποφασίσει και της μαρτυρίας την οποία έχει να εκτιμήσει.»

Εν πάση περιπτώσει το Δικαστήριο θα καταλήξει ότι πράγματι οι εναγόμενοι είχαν συμφωνήσει να προωθήσουν τον κοινό στόχο, (σε συνάρτηση πάντα με το αστικό αδίκημα της συννομωσίας) αφού μελετήσει τις περιστάσεις που περιβάλλουν την εκάστοτε υπό συζήτηση υπόθεση. Ως υπεδείχθη στην υπόθεση **Bhandari v Advocates Committee** (1956) 1 W.L.R. 1442:

«A conspiracy consists not merely of the intention of two or more, but in the agreement of two or more to do an unlawful act, or to do a lawful act by unlawful means.

I have used the word "combination" rather than the word "agreement" used in that definition and by Lord Simon LC, because the word "agreement" in this context does not mean an agreement in any contractual sense but a combination and common intention to do the act which is the object of the alleged conspiracy. That Lord Simon LC was so using the word is, in my opinion, clear from later passages in his speech: see also the other speeches in the Croffer Hand Woven case (1942) LR 3 HL 306 at 317. »

Είναι γεγονός ότι στις περιπτώσεις του είδους, δεν είναι αναγκαίο να καταδειχθεί ότι υπήρξε ρητή συμφωνία μεταξύ των συνωμοτών με πρόθεση να προκαλέσουν ζημιά στο θύμα. (Βλ. **Bhandari v Advocates Committee** (ανωτέρω). Είναι, ωστόσο, εξόχως σημαντικό, να καταδειχθεί ότι ο καθένας από τους

προβαλλόμενους ως συνωμότες, όχι μόνο είχε γνώση αλλά και ότι συμμετείχε στη συνωμοσία. Συνακόλουθα, στην υπό συζήτηση περίπτωση ότι πρωτίστως απασχολεί, είναι η κατάδειξη ή μη, καθ' οιονδήποτε τρόπο, συμφωνίας ή συνεννόησης μεταξύ των εναγόμενων για πρόκληση ζημιάς στην ενάγουσα ως η τελευταία προβάλλει και υποστηρίζει. Παρά το γεγονός ότι θέση του μάρτυρα της ενάγουσας ήταν πως η συνομολόγηση των Συμφωνιών Ανταλλαγής Χρέους, ημερ. 01.02.2010, (τεκμήρια 6 και 6Α) αποτέλεσε στην υπό συζήτηση περίπτωση κύριο κομμάτι της προβαλλόμενης από την πλευρά της ενάγουσας συνωμοσίας και απαρχή των προσπαθειών εξαπάτησης της, είναι φανερό πως στη βάση όσων έχουν τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου, κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε βάσιμα να υποστηριχτεί. Το αστικό αδίκημα της συνομωσίας, προϋποθέτει, ως έχει ήδη επισημανθεί, συμφωνία ή συνεννόηση μεταξύ δύο ή περισσότερων προσώπων. Είναι προφανές, παρά την περί του αντιθέτου εισήγηση της πλευράς του ενάγοντα, ότι κατά το στάδιο της συνομολόγησης των ως άνω συμφωνιών, ήτοι την 01.02.2010, δεν θα μπορούσε εκ των πραγμάτων να γίνει οποιοσδήποτε λόγος για συμφωνία ή συνεννόηση μεταξύ των εναγόμενων για το πιο πάνω ζήτημα και σκοπό, αφού οι εναγόμενες 2, 3 και 4 ως νομικές οντότητες, συστάθηκαν σε μεταγενέστερο χρόνο. Προφανώς οι ανύπαρκτες κατά τον ουσιώδη χρόνο εταιρείες, ήτοι τον Φεβρουάριο του 2010, δεν θα μπορούσαν να συνωμοτήσουν σε βάρος της ενάγουσας συνομολογώντας σχετική προς τούτο συμφωνία ή συνεννοούμενες σχετικά, με πρόθεση να προκαλέσουν τη συγκεκριμένη ζημιά στην ενάγουσα. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν έχει τεθεί οτιδήποτε υπόψη του Δικαστηρίου, συναρτώμενο με τη συνομολόγηση των Συμφωνιών Ανταλλαγής Χρέους, ημερομηνίας 01.02.2011, ικανό να καταδείξει την ύπαρξη συμφωνίας ή συνεννόησης μεταξύ των εναγόμενων για πρόκληση ζημιάς στην ενάγουσα ως η τελευταία διατείνεται.

Μέρος της προβαλλόμενης συνομωσίας, υποστηρίζει η πλευρά της ενάγουσας, αποτέλεσε και η Συμφωνία Συμμετοχής μεταξύ της Vanisha και της Mildner, (Τεκμήριο 8) με βάση την οποία - ως παρέμεινε αδιαμφισβήτητο - η Mildner αύξησε το μετοχικό της κεφάλαιο από 1000 μετοχές σε 101.000 μετοχές, παραχωρώντας τις ταυτόχρονα στην Vanisha, με αντάλλαγμα την μεταβίβαση από την τελευταία στην Mildner των μετοχών που κατείχε στις Γαλλικές εταιρείες SAS La Veranda και SCI Les Ecureuils ως επίσης των εισπρακτέων από την SCI Les Ecureuils ποσών. Με κάθε σεβασμό, υπό το σύνολο όλων όσων περιβάλλουν την υπό συζήτηση περίπτωση, η πιο πάνω εξέλιξη, δεν φαίνεται να επιτρέπει την υιοθέτηση της ως άνω εισήγησης της ενάγουσας. Παρά τη μεταβίβαση κατά τον πιο πάνω τρόπο των μετοχών των δύο Γαλλικών εταιρειών και των εισπρακτέων προς τη Mildner, τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία εξακολουθούσε να τα ελέγχει η Vanisha μέσω της Mildner, της οποίας ήταν ο αποκλειστικός μέτοχος. Η ως άνω συμφωνία και εξέλιξη, δεν διαφοροποίησε το γεγονός ότι η Vanisha εξακολουθούσε να έχει τον έλεγχο και ουσιαστικά τη δυνατότητα να διαχειρίζεται τις ως άνω εταιρείες όντας σε ποσοστό 100% μέτοχος της θυγατρικής της, εναγόμενης 2. Η Συμφωνία Συμμετοχής δηλαδή της Vanisha στην Mildner, στην πράξη, δεν επηρέασε καθ' οιονδήποτε τρόπο την «αξία» της Vanisha κατά τρόπον που θα μπορούσε να θεωρηθεί - ως μέρος της προβαλλόμενης συνομωσίας - ότι προκάλεσε οποιαδήποτε ζημιά στην ενάγουσα. Παρεμβάλλεται πως παρά την αρχική τοποθέτηση του μάρτυρα των εναγόντων όσον αφορά τον αντίκτυπο στα περιουσιακά στοιχεία της Vanisha ως αποτέλεσμα του καταρτισμού και της υλοποίησης της ως άνω Συμφωνίας Συμμετοχής, ημερ. 18.10.2011, υποστηρίζοντας ο τελευταίος ότι η εξέλιξη αυτή αποτελεί ένα ακόμα στοιχείο που καταδεικνύει την προβαλλόμενη από την ενάγουσα συνομωσία των εναγόμενων σε βάρος της, εν τούτοις, σε μεταγενέστερο στάδιο της μαρτυρίας του συμφώνησε πως με δεδομένο ότι η Vanisha εξακολουθούσε να παραμένει ο μοναδικός

μέτοχος της Mildner, ουσιαστικά εξακολουθούσε να έχει τον πλήρη έλεγχο των πιο πάνω περιουσιακών στοιχείων τα οποία θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν προς ικανοποίηση τυχόν υποχρεώσεων της Vanisha. Ούτε βεβαίως η εισήγηση πως η παραχώρηση εκ μέρους της Vanisha των πιο πάνω μετοχών και εισπρακτέων έγινε χωρίς κανένα πραγματικό αντάλλαγμα είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτή. Είναι προφανές ότι το αντάλλαγμα που η Vanisha έλαβε από τη μεταφορά των μετοχών των Γαλλικών εταιρειών και των εισπρακτέων στη Mildner, ήταν η μεταβίβαση σε αυτήν του συνόλου του μετοχικού κεφαλαίου της τελευταίας, κατά τρόπο που επέτρεπε στην Vanisha τον απόλυτο έλεγχο της Mildner. Πρόκειται για επιχειρηματική επιλογή και συμφωνία που στο τέλος της ημέρας δεν επηρέασε καθ' οιονδήποτε τρόπο την «αξία» της Vanisha, ούτε βεβαίως προκάλεσε οποιαδήποτε ζημιά στην ενάγουσα. Η τελευταία, εάν το επιθυμούσε, είχε κάθε δυνατότητα να επιδιώξει (μετερχόμενη βέβαια τις ανάλογες διαδικασίες) την ικανοποίηση αυτών που η ίδια υποστηρίζει ότι δικαιούται δυνάμει των Συμφωνιών Ανταλλαγής Χρέους (τεκμήρια 6 και 6Α).

Προβάλλεται επίσης από την πλευρά της ενάγουσας, ως έκφανση και απόδειξη της συντελεσθείσας κατά την ίδια συνομωσίας σε βάρος της, η συνομολόγηση της συμφωνίας μεταξύ της Vanisha και της Lapaume, ημερομηνίας 15.12.2011, με την οποία η Vanisha μεταβίβασε στην Lapaume τις μετοχές της Mildner και κατ' επέκταση το ουσιαστικό συμφέρον της Vanisha στις δύο Γαλλικές εταιρείες και στο ποσό των εισπρακτέων.

Προσεγγίζοντας με προσοχή και διερευνητική διάθεση τα γεγονότα που περιβάλλουν την συνομολόγηση της ως άνω συμφωνίας ημερομηνίας 15.12.2011, μέσω της οποίας η Vanisha ουσιαστικά αποξενώθηκε από συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, ευθύς εξ' αρχής θα πρέπει να σημειωθεί πως δεν έχει τεθεί οτιδήποτε υπόψη του

Δικαστηρίου ικανό να καταδείξει ότι οι εναγόμενες 3 και 4 κατά τον χρόνο της συνομολόγησης της ως άνω συμφωνίας ή σε οποιοδήποτε άλλο στάδιο, γνώριζαν για τις προβαλλόμενες στην παρούσα διαδικασία ως οφειλές της Vanisha προς την ενάγουσα και το ισχυριζόμενο χρέος της προς την τελευταία. Άλλωστε κανένα στοιχείο ή μαρτυρία δεν τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου, ικανά να καταδείξουν ότι η εναγόμενη 3 ήταν με οποιονδήποτε τρόπο συνδεδεμένη με την Vanisha κατά τρόπο που θα της επέτρεπε να ενημερωθεί για τα πιο πάνω. Σε σχέση δε με την Aloco, (εναγόμενη 4) η οποία στην εξέλιξη του χρόνου απέκτησε τις μετοχές της Laraume, (εναγόμενης 3) η ενάγουσα ούτως ή άλλως αναγνωρίζει μέσω των δικογραφημένων θέσεων της ότι αποτελεί εταιρεία *«χωρίς σύνδεση με την εναγόμενη 1 που είναι ο οφειλέτης»*. Ομοίως, κανένα στοιχείο ή μαρτυρία δεν τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου ικανό να καταδείξει συμφωνία ή συνεννόηση της εν λόγω εταιρείας με οποιαδήποτε από τις υπόλοιπες εναγόμενες για πρόκληση ζημιάς στην ενάγουσα, κατά τον τρόπο που η τελευταία διατείνεται στην υπό συζήτηση περίπτωση.

Στον ευρύτερο προβληματισμό για το ζήτημα, έχει επίσης τη δική του σημασία, η επισήμανση του γεγονότος πως ενώπιων του Δικαστηρίου δεν έχει τεθεί οτιδήποτε από την πλευρά της ενάγουσας, ικανό να καταδείξει ότι η μεταβίβαση των μετοχών της Mildner στην Laraume και κατ' επέκταση το συμφέρον της Vanisha στις δύο Γαλλικές εταιρείες και στα εισπρακτέα, είχε πράγματι ως αποτέλεσμα η Vanisha να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις όποιες υποχρεώσεις της που η ενάγουσα διατείνεται ότι απορρέουν από την συνομολόγηση των Συμφωνιών Ανταλλαγής Χρέους (Τεκμήρια 6 και 6 Α).

Παρεμβάλλεται πως η πλευρά της ενάγουσας, σε σχέση με την σύμβαση ημερομηνίας 15.12.2011, περιορίστηκε να διαδηλώσει πως δεν είναι σε θέση να γνωρίζει αν καταβλήθηκε οποιοδήποτε τίμημα για

την πώληση των ως άνω περιουσιακών στοιχείων στην Laraume, πιθανολογώντας ότι η μεταβίβαση των μετοχών της Mildner από την Vanisha προς την Laraume, έγινε χωρίς αντάλλαγμα. Σε συνάρτηση πάντως με την συγκεκριμένη θέση της ενάγουσας, θα πρέπει ευθύς εξ' αρχής να σημειωθεί ότι τυχόν υιοθέτηση της εισήγησης περί μεταβίβασης από την πλευρά της Vanisha περιουσιακών της στοιχείων σε μια τρίτη εταιρεία, με την οποία δεν έχει καταδειχθεί οποιαδήποτε διασύνδεση, απλά και μόνο για να αποφύγει να ανταποκριθεί στις όποιες προβαλλόμενες υποχρεώσεις της προς την ενάγουσα, από μόνη της, φαίνεται να αφαιρεί οποιοδήποτε κίνητρο συμμετοχής της στην προβαλλόμενη συνομωσία.

Αποτέλεσε βασική θέση της ενάγουσας ότι η αποξένωση των περιουσιακών στοιχείων της Vanisha, στόχευε ουσιαστικά να αποστερήσει από την ενάγουσα την δυνατότητα, λαμβάνοντας τα καταλληλά διαβήματα, να εισπράξει την ισχυριζόμενη οφειλή της. Ωστόσο, πέραν της ειδικότερης παραδοχής της ότι δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει οτιδήποτε περί ανταλλάγματος που η Vanisha έλαβε για την πώληση των μετοχών της Mildner στην Laraume, η ενάγουσα δεν έχει θέσει οποιαδήποτε στοιχεία υπόψη του Δικαστηρίου ικανά να καταδείξουν ότι πράγματι η Vanisha, μετά τη μεταβίβαση των μετοχών της Mildner και των άλλων περιουσιακών στοιχείων (εισπρακτέα) δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθεί οικονομικά στις προβαλλόμενες αξιώσεις της ενάγουσας. Τα μόνα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου σε σχέση με την οικονομική κατάσταση της Vanisha κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, ήταν οι Οικονομικές Καταστάσεις της τελευταίας για το 2011 (Τεκμήριο 25) οι οποίες εγκρίθηκαν από τη Γενική της Συνέλευση και κατατέθηκαν το 2016, έστω και καθυστερημένα, στο αρχείο του Εφόρου Εταιρειών. Σύμφωνα με αυτές, κατά την 31.12.2011, η Vanisha φαίνεται ότι διατηρούσε ικανά περιουσιακά στοιχεία. Οι ως άνω Οικονομικές Καταστάσεις, δεν φαίνεται να επιβεβαιώνουν τη θέση της ενάγουσας για απογύμνωση

της Vanisha από τα περιουσιακά της στοιχεία και για παντελή αδυναμία της να ανταποκριθεί στις προβαλλόμενες στην παρούσα ως υποχρεώσεις της προς την ενάγουσα. Ούτε αποκαλύπτουν μια «αδύναμη» οικονομικά και «χρεωμένη» εταιρεία, με μοναδικά περιουσιακά στοιχεία αυτά που μεταβίβασε στη Mildner. Αντίθετα παρουσιάζεται να διατηρούσε περιουσιακά στοιχεία και πλεόνασμα, διανέμοντας παράλληλα ως μέρισμα προς τους μετόχους της, ποσό πολύ μεγαλύτερο από το ποσό που η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι της οφείλει. Δεν διαλανθάνει ασφαλώς της προσοχής του Δικαστηρίου ότι οι ως άνω Οικονομικές Καταστάσεις δεν αποτελούν εξελεγμένες Οικονομικές Καταστάσεις της Vanisha (audited financial statement). Ωστόσο, ακόμα και εάν το Δικαστήριο - συμεριζόμενο τους διάφορους λόγους που πρόβαλε ο ευπαιδευτος συνήγορος της ενάγουσας προς τούτο - συνέπλεε με την εισήγηση του τελευταίου να μην ληφθεί υπόψη η πληροφόρηση που μπορεί να αντληθεί από αυτές για τα πιο πάνω ζητήματα, καθ' ότι από μόνες τους δεν αποπνέουν «σοβαρότητα», ούτε περιλαμβάνουν στοιχεία τα οποία θα μπορούσε να βασιστεί κάποιος σ' αυτά ενώ δεν έχουν δεόντως ελεγχθεί από ανεξάρτητο ελεγκτή, γεγονός παραμένει ότι ενώπιον του δεν έχει τεθεί οποιαδήποτε άλλη μαρτυρία ή στοιχείο όσον αφορά γενικότερα την οικονομική κατάσταση της Vanisha κατά πάντα ουσιώδη χρόνο και τις ειδικότερες επιπτώσεις που είχε σε αυτήν η μεταβίβαση των πιο πάνω περιουσιακών της στοιχείων στην Lapaume. Των ως άνω λεχθέντων, χωρίς να διαλανθάνει, της προσοχής του Δικαστηρίου το αυξημένο βάρος απόδειξης που εναποτίθεται στους ώμους της ενάγουσας, σε υποθέσεις του είδους. (βλ. κατ' αναλογίαν **Λειβαδιώτης** (ανωτέρω)).

Το ζήτημα δεν τελειώνει εδώ. Ως έχει ήδη σημειωθεί, δεδομένη είναι στις υποθέσεις του είδους η αναγκαιότητα απόδειξης από την πλευρά του ενάγοντα ότι ως αποτέλεσμα της συνωμοσίας, ο τελευταίος πράγματι έχει υποστεί ζημιά. Στην υπό συζήτηση περίπτωση, ως τέτοια ζημιά, προβάλλεται από την πλευρά της

ενάγουσας η αδυναμία ικανοποίησης του λαβείν της στη βάση των Συμφωνιών Ανταλλαγής Χρέους, ημερομηνίας 01.02.2010 (Τεκμήρια 6 και 6Α). Είναι συνακόλουθα πρωτεύον, να καταδειχθεί ότι υφίσταται πράγματι χρέος της Vanisha προς την ενάγουσα. Προς απόδειξη τούτου, η ενάγουσα επικαλείται τις υποχρεώσεις της Vanisha οι οποίες, ως προκρίνει, απορρέουν από τις Συμφωνίες Ανταλλαγής Χρέους. Αποκλειστική αρμοδιότητα να εξετάσουν και να αποφανθούν κατά πόσο τελικά υφίσταται πράγματι κάποια υποχρέωση ή χρέος της Vanisha, απόρροια των συνομολογηθέντων στις δύο Συμφωνίες Ανταλλαγής Χρέους, ημερομηνίας 01.02.2010, έχουν τα Ρωσικά Δικαστήρια (όρος 7 των ως άνω συμφωνιών τεκμήρια 6 και 6Α). Ομονοούν οι πλευρές ότι δεν έχει εκδοθεί οποιαδήποτε απόφαση προς τούτο από το αρμόδιο καθ' ύλην Ρωσικό Δικαστήριο. Οι διάφορες αιτιάσεις που επιχείρησε ο μάρτυρας της ενάγουσας να προβάλλει για να δικαιολογήσει την επιλογή της τελευταίας να μην απευθυνθεί καν στα αρμόδια δικαστήρια της Ρωσίας προς εξέταση του ζητήματος και εξασφάλιση σχετικής απόφασης σε βάρος της Vanisha στη βάση υποχρεώσεων που δυνατόν να απορρέουν για την τελευταία από τις Συμφωνίες Ανταλλαγής Χρέους, πέραν του γεγονότος ότι από μόνες τους δεν πείθουν, δεν έχει επεξηγηθεί πως βρίσκουν έρεισμα σε οποιοδήποτε νόμο ή κανονισμό. Η μη έκδοση σχετικής απόφαση από τα αρμόδια δικαστήρια και η συνακόλουθη εγγραφή της για σκοπούς εκτέλεσης στη Δημοκρατία, (βλ. κατ' αναλογία «**Uralmetprom**» **Interdepartmental Concern Oao UralMetprom v Besuno Ltd**, (2014) 1(A)A.A.Δ. 427) εκ των πραγμάτων φαίνεται να εμποδίζει την πλευρά της ενάγουσας να προβάλλει πως η μη ικανοποίηση απαίτησης που δυνατόν να απορρέει από τις ως άνω συμφωνίες, χωρίς αυτή να διαγνωστεί με απόφαση από το αρμόδιο προς τούτο δικαστήριο και στη συνέχεια να επιτραπεί η εκτέλεση της στη Δημοκρατία, μπορεί να θεωρηθεί ως προκληθείσα ζημιά διασυνδεδεμένη με την επικαλούμενη σε βάρος της συνομωσία. Συνακόλουθα, στην απουσία δικαστικής απόφασης του αρμόδιου Ρωσικού Δικαστηρίου προς όφελος της

ενάγουσας και εναντίον της Vanisha, δυνάμενης να εκτελεστεί στη Δημοκρατία, φαίνεται ούτος ή άλλος να ελλείπει το στοιχείο της ζημιάς ως απαραίτητο στοιχείο για την κατάδειξη της ισχυριζόμενης συνομωσίας.

Στη βάση όλων όσων πιο πάνω προσπάθησα να εξηγήσω αποτελεί κατάληξη του Δικαστηρίου ότι η ενάγουσα απέτυχε να αποδείξει, στον απαιτούμενο βαθμό, ότι οι εναγόμενοι ή οποιοιδήποτε από αυτούς συμφώνησαν ή συνεννοήθηκαν να της προκαλέσουν ζημιά μέσω της απογύμνωσης της Vanisha από τα περιουσιακά της στοιχεία. Η μη καταβολή στην ενάγουσα φερόμενων από την ίδια ως οφειλόμενων από μέρους της Vanisha ποσών, δεν έχει καταδειχθεί ότι μπορεί να αποδοθεί σε συνωμοσία των εναγόμενων προς τούτο.

Συνακόλουθα, η υπό συζήτηση αγωγή, προωθούμενη αποκλειστικά έχοντας σαν βάση την ως άνω ισχυριζόμενη συνωμοσία, αναπόδραστα, οδηγείται σε απόρριψη.

Όσον αφορά τα έξοδα της διαδικασίας, κατ' εφαρμογή του βασικού κανόνα ο οποίος προβλέπει ότι αυτά θα πρέπει να ακολουθούν το αποτέλεσμα της διαδικασίας, επιδικάζονται προς όφελος των εναγόμενων και εναντίον της ενάγουσας, όπως θα υπολογιστούν από τον αρμόδιο προς τούτο Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) Α. Δαυίδ, Π.Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ